

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Διότι, όταν είχαν φέρει σὺν αὐτὸν πολὺ χρυσάφι, σταλμένο ἀπὸ τὸ δημόσιο ταμεῖο, γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν, χαλάρωσε τὸ πρόσωπό του με γέλιο καὶ ἀμέσως εἶπε: «Ἀπεσταλμένοι τῆς περιττῆς – γιὰ νὰ μὴν πω ἀνόητης- πρεσβείας, πείτε στους Σαμνίτες ὅτι ὁ Μάνιος Κούριος προτιμᾷ νὰ διατάζει πλούσιους παρά νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος πλούσιος· καὶ νὰ θυμάστε ὅτι ἐγὼ δὲν μπορῶ οὔτε με μάχη νὰ νικηθῶ, οὔτε με χρήματα νὰ διαφθαρώ».

Ἐπιπλέον (τον) καθοδήγησε νὰ ἀφήσῃ αὐτὸ ἐλεύθερο τὴν ἐπόμενη μέρα ξαφνικά σὺν ἐκείνον τὸν τόπο, στὸν ὁποῖο ἐπρόκειτο νὰ βρῆται ὁ ἴδιος με τοὺς φίλους του. Τὴν ἐπόμενη μέρα ὁ Σερτώριος, ἀφού δέχτηκε τοὺς φίλους του στὴν κρεβατοκάμαρά του, εἶπε σὺν αὐτοὺς πῶς εἶδε στὸν ὕπνο του ὅτι τὸ ἐλάφι, πού εἶχε χαθεῖ, ἐπέστρεψε σὺν αὐτόν. Ὄταν τὸ ἐλάφι, ἀφού ἀφέθηκε ἐλεύθερο ἀπὸ τὸ δούλο εἰσέβαλε στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ Σερτώριου, γεννήθηκε μεγάλος θαυμασμός.

2. facillime, catillus, pondera, postremo (postumo), maiora, quendam, vultuum, aciei, Samnitium, quid

3. oriri, orituram esse, ortam esse, ortam fore

4. contempsissent, assessu, fieres, pereat, futuri erant, persuadet, monuisse, introrupturam esse, instinguebaris(-re), meminimus

5. Δευτερεύουσα τελικὴ πρόταση, ὡς ἐπιρρηματικός προσδιορισμός τοῦ σκοποῦ στο περιεχόμενο τῆς κύριας πρότασης. Εἰσάγεται με τὸν τελικὸ σύνδεσμο quia γιὰτί ἀκολουθεῖ ἐπίρρημα συγκριτικοῦ βαθμοῦ (facilius) ἐκφέρεται με Ὑποτακτικὴ (posset) γιὰτί τὸ περιεχόμενό τῆς πρότασης εἶναι ἐπιθυμητό, χρόνου παρατατικού γιὰτί τὸ ῥήμα τῆς κύριας πρότασης εἶναι χρόνου ἱστορικοῦ (utebatur) καὶ δηλώνει τὸ σύγχρονο στο παρελθόν (ιδιόμορφη ἀκολουθία χρόνων), ἔχουμε, δηλαδῆ, συγχρονισμό τῆς κύριας με τὴν δευτερεύουσα πρόταση (ιδιόμορφη ἀκολουθία χρόνων). Ὁ σκοπὸς εἶναι ἰδωμένος τὴν στιγμή που ἐμφανίζεται στο μυαλό τοῦ ομιλητῆ καὶ ὄχι τὴν στιγμή τῆς πιθανῆς πραγματοποιήσεώς του.

6. Manius monebat ministros supervacaneae et ineptae legationis ut narrarent Samnitibus Manium Curium Dentatum malle locupletibus imperare quam ipsum locupletem fieri.

7. frugalitate: ἀντικείμενο στο utebatur

assidentem: κατηγορηματικὴ μετοχή

spectandum: γερουνδιακό τοῦ σκοποῦ στο praebuit

eo: ἀντικείμενο στο uteretur

risu: ἀφαιρετικὴ τοῦ τρόπου στο solvit

pulchritudinis: γενικὴ τῆς ιδιότητος στο cerva

dono: δοτικὴ κατηγορηματικὴ τοῦ σκοποῦ στο data erat

sibi: δοτικὴ προσωπικὴ στο visum esse

ei: δοτικὴ προσωπικὴ τοῦ κρίνοντος προσώπου ἀπὸ τὸ videbatur

diei: γενικὴ τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῆς ἀφειτηρίας στο postridie

8. quod deberet imperare militibus

9. Ὑποκείμενο τοῦ perisse εἶναι τὸ cerva σε ὀνομαστικὴ (ἄρση τοῦ λατινισμοῦ γιὰτί ῥήμα ἐξάρτησης εἶναι τὸ παθητικὸ δοξαστικὸ credita est)

10. eximia pulchritudine, de faciendo, ut taceret